

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 865: Tập Khí Từ Vô Thủy Đến Nay Rất Sâu Dày, Tuy Biết Các Tướng Đều Là Hư Vọng, Mà Vẫn Phan Duyên Không Dứt

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 073)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Tập khí từ vô thủy đến nay rất sâu dày, tuy biết các tướng đều là hư vọng, mà vẫn phan duyên không dứt.】

Đây là nguyên nhân gì? Là tập khí, bệnh cũ lại tái phát rồi. Chúng ta học Phật, trong Phật pháp, quý vị muốn công phu đắc lực thì khó, vô cùng khó! Bản thân tôi có một kinh nghiệm, công phu làm sao để đắc lực? Đó là ngày ngày giảng kinh, ngày ngày khuyên người khác, khuyên người khác thì đương nhiên cũng chính là khuyên bản thân mình. Số lần khuyên bảo đã quá nhiều rồi, khuyên suốt ba mươi bảy, ba mươi tám năm nay, ấn tượng đọng lại có được đôi chút, nhờ vậy mới có thể hàng phục được tập khí. Nếu không có khoảng thời gian dài huân tập không ngừng nghỉ như thế mà nói bệnh cũ không tái phát, thì quý vị là Phật Bồ Tát tái lai rồi, quý vị không phải người phạm đầu. Nếu quý vị là người phạm, thì không thể nào không tái phát bệnh cũ, không hàng phục nổi đâu! Huống hồ sức cảm dỗ từ bên ngoài hiện nay quá lớn mạnh, làm sao quý vị có thể chịu đựng cho thấu!

Thực sự muốn công phu đắc lực, có một phương pháp, đó chính là mỗi ngày đều giảng kinh. Không có người nghe thì sao, không có ai nghe thì đối diện với bàn ghế mà giảng, như vậy cũng rất có đạo vị; hoặc không nữa, thì đặt một tấm gương lớn, đối trước gương mà giảng. Biết được bao nhiêu thì giảng bấy nhiêu, ngày ngày không ngừng giảng. Vì sao vậy? Là để huân tập, để tự khuyên chính mình. Phương pháp này rất có sức mạnh, thời gian dài rồi, quý vị sẽ có thể nhìn thấy được hiệu quả.

Cho nên, chúng ta thấu hiểu Phật pháp, từng nghe qua kinh điển, biết được “phạm những gì có tướng, đều là hư vọng”, câu nói này ai mà chẳng biết niệm;

“tất cả pháp hữu vi, như mộng huyễn bào ảnh”, thấy đều học thuộc lòng, thế nhưng khi sự thật bày ra trước mắt thì vẫn y như cũ thấy đều không buông xả được. Đây chính là bệnh cũ lại tái phát, phan duyên không dứt.